

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313201075
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4313201075.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporkyni: Y. N., U.. XX. XX. XXXX, R. T., D. XXX/X, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou L. L., Q. O. E. M., o zaplatenie 148,86 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 142,11 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 142,11 eura od 17. 06. 2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eura, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 23. 01. 2013 sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 148,86 eura s príslušenstvom. Dôvodil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou zmluvu č. A5258458, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy navrhovateľ vypožičal odporkyni SIM kartu, ktorá umožnila odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V dodatku bola dohodnutá aj zmluvná pokuta, ktorej časť vo výške 54 eur si navrhovateľ uplatnil ako škodu za odpredaný mobilný telefón Nokia 2330. Uvedená suma predstavovala rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Okrem toho odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 94,86 eura, vyfakturovaných v období 2011/02 - 2011/04. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 02. 06. 2011 oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón. Odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala, a preto si uplatnil aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 17. 06. 2011.

Súd najskôr vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 12. 02. 2013 č.k. 10RO/29/2013-27, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk, preto ho súd uznesením zo dňa 14. 03. 2014 č.k. 10RO/29/2013-44 zrušil a uznesením zo dňa 21. 05. 2014 č.k. 16C/59/2014-58 na ochranu záujmov odporkyne jej ustanovil opatrovníka.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea OSP a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 156 ods. 1 OSP dňa 07. 03. 2016.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľ s odporkyňou uzavreli zmluvu o pripojení podľa § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Okrem zmluvy uzatvorili aj Dodatok k Zmluve o pripojení, v rámci ktorého sa dohodli, že navrhovateľ odpredá odporkyni mobilný telefón typ Nokia 2330 za kúpnu cenu s DPH 1 euro, pričom účastník si je vedomý, že bežná maloobchodná cena mobilného telefónu bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH, za ktorú navrhovateľ mobilný telefón zo svojho majetku predáva, je 55 eur. Okrem toho odporkyňa prehlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za kúpnu cenu uvedenú vyššie len z toho dôvodu, že sa zaviazala užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty po dobu 24 mesiacov. Navrhovateľ odporkyni následne poskytoval služby, ktoré odporkyňa užívala, avšak bez toho, aby zaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 94,86 eura, vyfakturovaných v období od 02/2011 a 04/2011.

Faktúra č. 8045400177 bola odporkyni vystavená za obdobie od 08. 02. 2011 do 07. 03. 2011, so splatnosťou 23. 02. 2011, vo výške 30,94 eura. Za toto obdobie bola odporkyni fakturovaná aj upomienka vo výške 1,33 eura a tiež rozdiel medzi službou orange a zľavou vo výške 28,74 eura, teda dlžná suma spolu predstavovala sumu 61,01 eura.

Faktúra č. 2105527602 bola odporkyni vystavená za obdobie od 08. 03. 2011 do 07. 04. 2011, so splatnosťou 29. 03. 2011, vo výške 25,14 eura a tiež jej bola vystavená faktúra za upomienku vo výške 1,33 eura, t.j. spolu suma 26,47 eura.

Faktúra č. 2108802605 za odpojenie, so splatnosťou 29. 04. 2011, bola vo výške 7,38 eura.

V pokuse o pokonávku, okrem vyššie uvedených súm, navrhovateľ žiadal zaplatiť aj zmluvnú pokutu v celkovej výške 54 eur a to do 16. 06. 2011.

Keďže odporkyňa do uvedeného dátumu dlžné sumy neuhradila, navrhovateľ žiadal od 17. 06. 2011 aj zákonné úroky z omeškania a to nielen z dlžných súm, ale aj zo zmluvnej pokuty.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Účastníci konania uzavreli zmluvu o pripojení podľa § 43 a nasl. Zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, na základe ktorej bol navrhovateľ povinný poskytovať odporkyni dohodnutý druh služieb a odporkyňa bola povinná platiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o pripojení splnil a dohodnuté služby odporkyni poskytoval. Odporkyňa však svoju povinnosť nespĺnila, keď faktúry č. 8045400177 na sumu 30,94 eura splatnú dňa 23. 02. 2011, č. 1009014603 na sumu 1,33 eura splatnú dňa 23. 02. 2011, č. 2102179208 na sumu 28,74 eura splatnú dňa 25. 02. 2011, č. 2105527602 na sumu 25,14 eura splatnú dňa 29. 03. 2011 a č. 2105527766 na sumu 1,33 eura splatnú dňa 29. 03. 2011 nezaplatila. Následne došlo k odpojeniu odporkyne, v dôsledku čoho bola odporkyni vyfakturovaná suma 7,38 eura so splatnosťou 29. 04. 2011. Teda odporkyňa nezaplatila cenu poskytnutých služieb a cenu za odpojenie vo výške 94,86 eura.

Navrhovateľ predmetom konania uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 54 eur uplatňovanej titulom náhrady škody. Uvedená suma predstavovala rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu Nokia 2330 vo výške 55 eur a jeho akciovou cenou 1 euro. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že odporkyňa získala telekomunikačné zariadenie za zvýhodnenú cenu oproti trhovej cene, pričom porušila záväzok po dohodnutú dobu viazanosti využívať poskytované služby a za tieto platiť cenu. Z hľadiska právneho uplatnený nárok je potrebné posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu sú: protiprávny úkon, existencia škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku.

Navrhovateľ preukázal na strane odporkyne porušenie dohodnutej zmluvnej povinnosti po dohodnutú dobu viazanosti využívať poskytované služby a za tie platiť cenu, s ktorým súvisí aj vznik uplatnenej škody (ujma na majetku navrhovateľa). Zároveň tiež preukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením tejto povinnosti a vznikom škody. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia).

Vzhľadom na uvedené navrhovateľ v tomto konaní riadne preukázal naplnenie predpokladov vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Sporná zostala len výška uplatnenej škody. Navrhovateľ si uplatnil škodu vo výške rozdielu akciovej ceny konečného telekomunikačného zariadenia (mobilného telefónu) a jeho predajnej ceny v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení. V zmysle ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pričom skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Teda o škodu, ktorá vznikla v čase porušenia dohodnutej zmluvnej povinnosti. V žiadnom prípade nemôže výška škody zodpovedať rozdielu akciovej ceny a predajnej ceny konečného telekomunikačného zariadenia v čase uzavretia zmluvy. V danom prípade bola akciová cena konečného telekomunikačného zariadenia dohodnutá tak, aby riadnym využívaním dohodnutých a poskytovaných služieb a platením úhrad za ne, bol navrhovateľovi prostredníctvom úhrad za služby kompenzovaný aj rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenou konečného telekomunikačného zariadenia. Teda ak odporkyňa dohodnutú zmluvnú povinnosť porušila po troch mesiacoch z dohodnutých 24 mesiacov (doba viazanosti od 28. 10. 2010, porušenie povinnosti- nezaplatenie faktúry od 08. 02. 2011, splatnej

dňa 23. 02. 2011), vznikla navrhovateľovi škoda, ktorá je vyjadriteľná ako alikvótna časť rozdielu akciovej a predajnej ceny za zostávajúce mesiace nasledujúce po porušení dohodnutej zmluvnej povinnosti do uplynutia dohodnutej doby viazanosti. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi vznikla skutočná škoda vo výške 47,25 eura, ktorá zodpovedá príslušnej časti rozdielu akciovej a predajnej ceny konečného telekomunikačného zariadenia (54 eur/24 mesiacov * 21 mesiacov = 47,25 eura).

S poukazom na vyššie uvedené súd uložil odporčkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 142,11 eura, pozostávajúcu zo sumy 94,86 eura za nezaplatenú cenu za poskytnuté služby a odpojenie a zo sumy 47,25 eura titulom náhrady škody. Spolu s touto sumou uložil súd odporčkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj príslušný zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 142,11 eura od 17. 06. 2011 do zaplataenia v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, nakoľko pri uplatnenej náhrade škody súd zohľadnil skutočnosť, že odporčkynia cenu poskytnutých služieb nezaplatila až odo dňa 08. 02. 2011, t.j. dovtedy cenu poskytnutých služieb platila, a preto súd túto skutočnosť zohľadnil a znížil náhradu škody.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že odporčkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v celom rozsahu, nakoľko navrhovateľ nemal úspech v pomerne nepatrnej časti. Náhrada trov konania pozostávala z náhrady súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach na Okresný súd Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).